

Kõik oli nii lärmakas. Kuidas võiks Luke rahu leida?

Nii palju lärmi!

Richard M. Romney
Kiriku ajakirjad
(Põhineb tõestisündinud lool)

Luke ägises. Kõik oli nii lärmakas. Tema vennad Tadd ja John vaidlesid jälle. Isegi koridori lõpus võis ta läbi nende toa ukse nende karjumist kuulda. Ja tema õde Lizzie oli muusika jälle kõvasti mängima pannud. *Mürts. Mürts. Mürts.* Ta võis alati kuulda madalate nootide pidevat rütmi.

Luke proovis paluda vendadel lõpetada. „Mine ära,” ütles Tadd talle. Seejärel palus Luke Lizziel muusika vaiksemaks panna. Ta pani muusika veel valjemaks.

Luke tahtis minna õue, kus ta saaks mõelda.

Aga vihma sadas.

Aga oli üks vaikne koht, kuhu Luke sai minna. Eile andsid ta vanemad talle oma toa. Toa mida ta ei pidanud Taddi ja Johniga jagama. See oli keldris. See oli piisavalt suur voodi ja laua jaoks. Aga oma toas sai Luke ukse kinni panna ja lärmi eest põgeneda.

Luke läks allkorrusele oma uude tuppa. Ta vaatas karpe, mille oli varem alla toonud. Ta nägi ühest karbist välja paistvat Jeesuse pilti. Luke oli selle pildi saanud oma ristimise päeval. Selle pildi vaatamine tekitas rahu tunde.

Luke võttis pildi karbist välja. Ta pani selle laua peale. Seejärel põlvitas ta maha palvetama. „Taevane Isa,” ütles Luke, „mõnikord on siin nii kärarikas. Palun aita mul rahu leida.”

Luke heitis oma voodi peale pikali. Ta mõtles Jeesusele. Ta oli Algühingus õppinud, et Jeesus võis alati tema lähedal olla. Ja Püha Vaim võis alati rahu tuua.

Peatselt jõuaksid ema ja isa töölt koju. Nad räägiksid Taddi ja Johniga. Tülitsemine lõppeks. Natukeseks. Nad räägiksid Lizziega. Lizzie paneks muusika vaiksemaks. Natukeseks. Kuni ema ja isa on jälle kodust ära.

Aga praegu lamas Luke voodi peal. Ta

vaatas Jeesuse pilti. „Palun, Taevane Isa,” sosistas Luke. „Palun aita mul tunda rahu hoolimata sellest, mis ülejäänud majas toimub.”

Hiljem koputati tema magamistoa uksele.

„Kas võin sisse tulla?” küsis ema. „Kuidas sul läheb?”

„Tadd ja John tülitsesid jälle,” ütles Luke. „Ja Lizzie paneb oma muusika hästi valjuks.”

„Ma tean. See on raske, kas pole?” ütles ema. „Isa räägib praegu su vendadega. Ja ma räägin täna õhtul Lizziega. Aga tahtsin kõigepealt näha, kuidas sul läheb.”

„Mul on kõik hästi. Mul on

hea meel, et mul on see tuba,” ütles Luke.

„Minul ka,” ütles ema. „Ma näen, et sa panid lauale Jeesuse pildi.”

Luke naeratas. „Ma panin. Ja Ta aitab mind, et mu tuba oleks rahupaik.” ●

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Kirjuta või joonista midagi, mille abil saad oma kodus rahu tunda.